

LA PREGUNTA
DEL DIA¿L'entrada de més vehicles
durant la Setmana Santa s'ha
traduït en més ingressos?

La tribuna

Globalitat i model del segle XIX (I)

Potser aquest terme s'hauria de definir en l'actualitat amb conceptes i paraules de fa dos segles

JAN
Arbona

No sóc cap defensor ni mercenari del terme globalitat, mal emprat en moltes ocasions en els darrers anys. S'usa com una justificació per a qualsevol mesura, llei o pensament de més o menys encert, però és un concepte real i part del nostre dia a dia en aquest segle XXI.

En l'àmbit polític, avui el terme sembla menys políticament incorrecte per defensar qualsevol idea, congruent per a uns i injuriada per a d'altres, en funció de les necessitats, o més aviat en funció dels interessos particulars o partidistes.

En l'àmbit tecnològic, pren la mateixa imatge, tot i que malauradament la innovació va molt lligada avui a la situació o els poders polítics, però no deixa de ser la realitat de la nostra societat, creada i mantinguda per cada un de nosaltres, finançada i votada més o menys democràticament per cada un dels membres de la mateixa societat.

NO TOCA aprofundir en el debat dels drets d'autor, propietat intel·lectual, tot i que, en honor de la mateixa globalitat, seria oportú. Però el Principat ha fet en els darrers dos anys un pas molt important en una globalitat del segle XXI, i que des de molts vessants es veu sota un model del segle XIX, potser per manca d'informació o per una natural evolució generacional. El desplaçament a casa nostra del servei de fi-

bra òptica ens ha de permetre fer una passa endavant molt important, tant des de les empreses com des de qualsevol àmbit personal. I tot i que les paraules *matar el coure* no són les més adients, les paraules importen, i poden comportar actituds i respostes adients o molt contràries.

Mostra una realitat tangible i lògica; en breu veurem desaparèixer les instal·lacions de cons de coure de carrers i cases, deixant el seu pas a la fibra òptica, igual que hem vist desaparèixer en menys de 30 anys els Teletipus i les piques perforades, les màquines d'escriure, els telèfons de disc, etc. Tots desplaçats de forma tecnològicament natural i de forma generacional.

Potser si aprenem dels nostres padrins, aconseguirem mirar endavant de forma intel·ligent i global

El debat generacional no deixarà d'existir, i nosaltres mateixos podem reconèixer que hi hem recorregut al llarg de la nostra curta vida, abandonant els nostres Rossignol de fusta per uns Samid K73 de fibra, tot i intentar durant anys allargar la seva vida. Ara bé, apareix un altre debat. Amb la fibra òptica es qüestiona

des de diversos sectors el fet de pagar per ús, la qual cosa en cap moment hem sentit a l'hora de pagar la llum, el bitllet d'avió, el gas...

Però en canvi sí que recordo la polèmica que es va fer en el seu moment de la quota –o tal com deïem, «estem conductats»– al metge de capçalera, aquell metge que feia de psicòleg, de conseller familiar, d'amic i que resolva tants petits problemes de cada casa.

Davant d'aquesta posició, i un cop escoltades les paraules del director del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, cal preguntar per què d'entrada el servei de fibra òptica no es paga des del primer byte pel consum o ús que en fem cada un. ¿És

just i correcte establir una mitjana sobre el 90% dels usuaris? Podríem cercar i trobar moltes respostes, al·legacions i motius, com per exemple dir que els dos mesos que estem de vacances no consumim. Però un cop racionalitzem la pregunta, podem trobar respostes congruents com ara l'increment de despesa en una gestió al detall i la impossibilitat d'amortitzar correctament el servei. I de ben segur que els economistes encara en podrien donar més, però mai he pogut trobar una resposta adient a la queixa d'una limitació i el pagament per ús.

En tot cas, el que sí té una resposta congruent és posar data i caducitat a la convivència de les dues tecnologies, la qual cosa ja hem viscut darrerament amb l'apagada analògica. I com que avui es porta la motivació mediambiental –tan sols per l'estalvi que comporta apagar definitivament les velles centraletes i mantenir la infraestructura actual en mitjans tècnics i humans–, es justifica sense més paraules. I posats a ser políticament correctes en gestió mediambiental, quin seria l'estalvi en energia si aprofitem la infraestructura de fibra òptica per tancar tots els repetidors de televisió, i rellevar les antenes de cada casa i comunitat per una capçalera de fibra òptica?

Potser el terme *globalitat* s'hauria de definir avui amb termes i paraules de fa dos segles. ¿O és que la nostra mentalitat no evoluciona al mateix ritme? Potser sí aprenem dels nostres padrins, sabem mirar enrere per aprendre, i aprenem a mirar endavant de forma intel·ligent i global, lluny de personalismes i interessos. ■

Tècnic de Sistemes de Cal Peles.
redaccio@andorra.elperiodico.com

Comptabilitats
Revisions de comptes
Confeció de models oficials

Tel. 80 22 22 - contact@sumand.com